

М. Щербатовій

Михайло Лермонтов

На музику бала,
На світські плітки і гостини
Вона проміняла
Квітучі степи України.

Та півдня ясного
Тепла не згубила й привіту
Поміж крижаного,
Поміж безпощадного світу.

Неначе зірниці
В пільмі української ночі,
Вогнем таємниці
Приваблюють зір її очі,

Хоч вдень вони – сині,
Як небо над степом безкрає,
І вітром пустині
Їх погляд серця спопеляє.

І стиглої сливи
Рум'янець на щічках шаріє,
І промінь пестливий
В волоссі її золотіє.

І, вдачею строга,
Вітчизну наслідує щирю:
В надію на Бога
Дитячу підтримує віру.

Як плем'я, їй рідне,
В чужинців опори не просить.
Спокійно і гідно
Насмішки і зло вона зносить.

Захопленим зором
В ній пристрасть не збудиш таємно.

Полюбить не скоро,
Зате не розлюбить даремно.

Переклад Олександра Грязнова